

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Девин, 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на двадесет и пети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Илияна Р. Ферева - Зелева

при участието на секретаря Диана Ал. Стоева
като разгледа докладваното от Илияна Р. Ферева - Зелева Гражданско дело № 20215410100440 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявен установителен иск, с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.537, ал.2 от ГПК – положителен установителен иск, съединен с искане за отмяна на Нотариален акт № 19, том I, НД № 34/07.02.2001г., съставен от съдия по вписванията при Девинския районен съд, вписан в СВ вх.рег. №39/2001г., с цена на иска 2 946.60 лева, по искова молба, вписана в Служба по вписвания вх. рег. № 1666/01.12.2021г., акт № 241, том I, имотна партида № 5605 от Р. АХМ. П., с ЕГН *****, гр.Д., ул.Кап.П. в. № *, чрез пълномощник адв. И.Х. А., с адрес за призоваване гр. См., ул. Б. № *, ет.*, офис * **да се установи по отношение** на Д. Р. АШ., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Г. М. № * и Л. Р. АШ., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Г. М. № *, че Р. АХМ. П., с ЕГН *****, от гр. Д., ул. Кап. П. в. № * е собственик на поземлен имот с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г. на ИД на АГКК, с административен адрес на имота гр. Д., ул. П., с площ 846 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м.), при граници: 23025.501.19, 23025.501.273, 23025.501.17 и 23025.501.6001, образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д. и се отмени съставения в полза на наследодателя на ответниците констативен нотариален акт № 19 том I, НД № 34/07.02.2001г. по описа на Служба по вписванията при Районен съд – Девин. Претендира за присъждане на сторените разноски по водене на делото.

В исковата молба ищецът поддържа, че е собственик на поземлен имот с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г. на ИД на АГКК, с административен адрес на имота гр. Д., ул. П., с площ 846 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м.), при граници: 23025.501.19; 23025.501.273; 23025.501.17 и 23025.501.6001, образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д.. Твърди, че е придобил правото на собственост, чрез дарение от

Р. Ад. П., извършено с нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит чрез дарение № 164, том II, Д № 1193/29.12.1997г. на Районен съд – Девин, с който е дарен имот нива от 0.720 дка, находящ се в строителните граници на гр. Д., м. Х. Авл., имот № 1005 от кадастралния план на гр. Д.. Имот № 1005, съгласно Удостоверение № УТ- 1937/25.10.2021г. на ОА Д. е частично идентичен с имот с идентификатор 23025.501.18, с площ от 846 кв.м. по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18 - 35/15.06.2010г. на ИД на АГКК.

Твърди още, че в отношенията си с ответниците, като преки законни наследници (синове) на М. Идр. А. за правото на собственост за имота предмет на настоящия иск е налице сила на присъдено нещо, произтичаща от влезли в сила решения по ГД № 158/2002г. по описа на Районен съд – Девин, по което страни са били – наследодателят на ответниците по настоящия иск и ищецът, заедно с други лица. Това дело е било образувано по предявен иск за собственост от наследодателя на ответниците срещу Р. АХМ. П. и Р. Ад. П., по което с влязлото в сила Решение № 13/18.04.2003г. по ГД № 158/2002г. по описа на Районен съд - Девин е бил отхвърлен предявеният от М. Идр. А., от гр. Д. иск по чл.97, ал.1 от ГПК да се установи срещу Р. Ад. П., че е изключителен собственик на имот с пл. № 978, с площ от 0.835 дка, образуващ УПИ IX, в кв.5, в м. Х. авл. /Р./, идентичен с имот пл. № 1005, в кв.5 по действащия тогава ПУП на гр. Д., като неоснователен и недоказан. Със същото решение е бил отхвърлен и предявеният от М. Идр. А., от гр. Д. иск по чл.108 ЗС срещу Р. АХМ. П., с който се иска ответникът да бъде осъден да предаде на ищеца владението на имот пл. № 978, с площ от 0.835 дка, образуващ УПИ IX, в кв.5, е идентичен с имот пл. № 1005, в кв.5 по действащия тогава ПУП на гр. Д., което владение упражнява без правно основание, като неоснователен и недоказан. Отхвърлен е бил и предявеният иск по чл.26 ЗЗД за прогласяване нищожността на нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ, № 180, том IV, НД № 1192/1997г. по описа на Служба по вписванията при Районен съд – Девин, издаден на Р. Ад. П., както и на нотариалния акт за дарение № 164, том II, НД № 1193/1997г. по описа на Службата по вписванията при Районен съд - Девин, като неоснователен и недоказан.

Обезсилен е НА № 19 том I, НД № 34/2001г. по описа на Службата по вписванията при Районен съд - Девин издаден в полза на М. Идр. А., тъй като е издаден в противоречие на закона.

С Решение № 322/25.07.2003г. по ВГД № 375/2003г. по описа на Окръжен съд - Смолян е обезсилено като недопустимо решение № 13/18.04.2003г. на Районен съд - Девин по ГД № 158/2002г. в частта, с което е обезсилен НА № 19, том I, НД № 34/2001г. по описа на Служба по вписванията при Районен съд – Девин и вместо това е отменен НА № 19, том I, НД № 34/2001г. на Служба по вписванията при Районен съд - Девин, издаден в полза на М. Идр. А., от гр. Д. за имоти с пл. № 977 и № 978, кв.5 по плана на града.

С Решение № 1222/12.07.2005г. по ГД № 2274/2003г., ВКС, IV г.о. е обезсилено Решение № 322/25.07.2003г. по в. гр. д. № 375/2003г. по описа на Окръжен съд – Смолян, в частта му, с която е отменен НА № 19, том I, НД № 34/2001г. по описа на СВ при РС – Девин, а в останалите части въззивното решение е оставено в сила. Решението е влязло в сила на 12.07.2005г.

Както е посочено, с влязлото в сила решение съдът е отхвърлил

предявления от М. Идр. А. иск за собственост за имота, предмет на настоящия иск. Решението е обезсилено по отношение на отменения НА №19, том I, НД № 34/2001г. на СВ с единствения мотив за това, че независимо от изхода на спора, с който са били отхвърлени предявените иски за собственост, ищецът по настоящото дело, по предходното ответник, не е предявил насрещен иск за отмяна на съставания в полза на наследодателя на ответниците КНА №19, НД 34/2001г. на СВ - Девин защита на правото си на собственост, на осн. чл.431, ал.2 ГПК (отм.).

Твърди още, че от момента на придобиване на имота, чрез дарение през 1997г. до настоящия момент владее имота и упражнява непрекъсната и необезпокоявана фактическа власт, плаща дължимите данъци и такси за имота, а въз основа на легитимиращия го нотариален акт за дарение е отразена собствеността му върху имота в АГКК и в община Доспат. Поради това, че не е бил предявен насрещен иск, не е отменен НА № 19, том I, НД № 34/2001г. на СВ при РС – Девин, издаден в полза на М. Идр. А. за същия имот и този нотариален акт също е отразен в АГКК и в община Доспат, което обуславя правния интерес от предявения иск за признаване за установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик на ПИ с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д. и да отмени на КНА № 19, том I, НД № 34/2001г. СВ при РС - Девин.

Твърди, че е придобил собствеността чрез дарение през 1997г. в предвидената от закона нотариална форма, а евентуално е налице и друг придобивен способ - придобивна давност по смисъла на чл.79 ЗС – упражнявано владение върху имота до настоящия момент непрекъснато и необезпокоявано. Воденото дело за собственост (ГД № 158/2002г. по описа на Районен съд - Девин) е приключило с влязло в сила решение на 12.07.2005г. и от тогава до сега ответниците Д.А. и Л.А. не са заявявали други претенции за имота.

Ответниците Д. Р. АШ. и Л. Р. АШ. не притежават право на собственост върху поземления имот предмет на иска. Издаденият КНА № 19, том I, НД № 34/2001г. по описа на СВ при РС - Девин, в полза на техния наследодател не ги легитимира като собственици на имота, предвид отхвърляне на предявения от него иск за същия имот с влязлото в сила решение по ГД № 158/2002г. по описа на РС - Девин. Същият произтича от Решение № 667Р-1/22.01.2001г., издадено от ПК - Доспат за възстановяване на право на собственост върху поземления имот, постановено в нарушение на закона. Наследодателят на ответниците М. Идр. А. се е легитимирал за собственик на имота, въз основа на Решение № 667Р-1/22.01.2001г. на ПК - Доспат и Решение № 576/14.11.2000г. по ГД № 376/2000г. по чл.11 ал.2 ЗСПЗЗ описа на РС – Девин, за което впоследствие ПК - Доспат с писмо № 329/18.06.2002г. го била уведомила, че Решение № 667Р-1/22.01.2001г. на ПК - Доспат е нищожно, поради това, че ПК - Доспат със свое Решение № 667/20.04.1993г. се е произнесла, във връзка със заявената от него нива от 3.00 дка в м. “Х. Авл.”, с което е бил постановен отказ, което е влязло в сила и последващото положително поради това е нищожен адм. акт.

От ответниците, чрез адв. Н. П. е представен писмен отговор, с който оспорват предявените иски по чл.124, ал.1 ГПК, съединен с иск по чл.537, ал.2 ГПК като неоснователни. Ответниците оспорват, че ищецът е придобил собствеността, чрез дарение от Р. Ад. П., съгласно Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит чрез дарение № 164, том II, Д

№1193/29.12.1997г. на РС - Девин, тъй като праводателят му Р. Ад. П., преди образуването на ТКЗС в гр. Д. през 1958г., не е бил собственик на процесния имот. Предмет на дарението е нива от 0,720 дек., находяща се в строителните граници на гр. Д., в м. "Х. авл.", имот № 1005 от КП на гр. Д. /която е по-малка със 126 кв.м. от процесния имот/ и поради това не налице пълна идентичност на имот № 1005 с имот с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., с площ от 846 кв.м.

Вярно е, че наследодателят на ответниците М. Идр. А. предявил иск за собственост срещу Р. АХМ. П. и Р. Ад. П., по който е образувано и водено ГД № 158/2002г. по описа на РС – Девин и с Решение № 13/18.04.2003г., е бил отхвърлен предявеният против Р. Ад. П., иск по чл.97, ал.1 ГПК и чл.108 ЗС за имот с пл. № 978, с площ от 0,835 дек. /който е с 11 кв.м. по-малък от процесният имот/, образуващ УПИ IX, в кв.5, в м. Х. авл." ((Р.)), идентичен с имот пл. № 1005, кв.5 по ПУП на гр. Д., като неоснователен и недоказан. Влязлото в сила решение на РС – Девин не доказва със сила на присъдено нещо, че Р. Ад. П. и съпругата му Ф. Дж. П. са съсобственици на дарения от тях имот, тъй като не са предявили насрещни или самостоятелни искове за собственост.

Няма спор, че поради непредявен насрещен иск не е отменен КНА № 19, том I, рег. № 39, Д № 34/07.02.2001г. на СВ при РС - Девин, издаден в полза на наследодателя на ответниците М. Идр. А. и правото му на собственост също е отразено в АГКК и Община Доспат. Ищецът не е придобил собствеността на имота, чрез дарение през 1997г. и не е изтекла придобивна давност по чл.79 ЗС в негова полза.

Ответниците поддържат, че техния наследодател М. Идр. А. е подал до ОБПК – Доспат заявление от 26.02.1992г., с вх. № 538/27.02.1992г., където в т.15 е заявил нива, с площ от 3,0 дек., в м. "Х. авл.", по което е образувана преписка, вх. № Д538/27.02.1992г. За уточняване на стари реални граници между имоти в м. над "Х. авл." - (Р.), в регулацията на гр. Д. е съставен споразумителен протокол от 18.05.1997г., в който е отразено, че имотът на М. Идр. А. граничи от север с имота на Х. М. П. /негов свидетел по ГД № 158/2002г. по описа на Районен съд - Девин/, които се споразумели, че съществуващият стар каменен дувар е реалната граница между имотите им.

С протокол от 19.05.1997г., в присъствие на представител на ПК - Доспат са установени границите на зем. имот в РЗП на гр. Д., в м. "Х. авл.", собственост на М. Идр. А.: север - Р. Ефр. Х.; изток - Общинска мера; запад - улица и юг - н-к Ш. Р. К., а според удостоверение № 3113/31.10.1997г. имотът на М. Идр. А., в м. "Х. авл." е заснет и нанесен в КП на гр. Д. с пл. № 978, с обща площ от 835 кв.м., не е застроен, а по ЗРП на гр. Д. е предвиден за жилищно-строителен парцел. На основание чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ имотът подлежи на възстановяване и има граници: изток - Общинска мера; запад - улица; север - ОПС на Р. Ефр. Х. и юг - ОПС на Ш. Р. К..

В протокол от 14.04.1998г., вх. № 1068/16.04.1998г. е посочено, че по молба на жители на гр. Д., претендиращи собственост на имоти в м. "Х. авл.", в регулацията на гр. Д. се е събрала комисия от 4 души, назначена с устна заповед на Кмета на Община Доспат за постигане на съгласие и определяне имотните граници на един и същ имот между М. Идр. А. и Р. АХМ. П. - предварително уведомени за горното. Р.П. не се е явил и протокол за съгласие и определяне на имотните граници, не се подписал.

В скица на поземлен имот № 15-691/03.01.2022г. е отразено, че по данни от КРНИ М. Идр. А. и Р. АХМ. П. са собственици на процесния поземлен имот с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г., адрес на поземления имот гр. Д., ул. П., площ от 846 кв.м., при посочени съседи. Няма данни за сгради върху имота.

В съдебно заседание ищецът, чрез адв. А., моли съда да постанови решение, с което да го признае за собственик по отношение на ответниците на ПИ 23025.501.18 по КККР на гр. Д. и да отмени НА № 19, том I, НД № 34/07.02.2001г. на СВ при РС Девин, както и да присъди сторените разноски. Поддържа доводи, че влезлите в сила решения по предходното гр.д. № 158/2002г. по описа на РС Девин имат сила на пресъдено нещо, че наследодателят на ответниците не е собственик на имота и само поради липса на предявен насрещен иск по предходното дело, не е бил отменен като незаконосъобразен съставения КНА №19/2001г. От момента на дарението до настоящия момент имотът се владее постоянно от ищеца, плаща данъци и такси, оградил е имота. От ответниците не е предявяван иск за собственост, след като е приключил спора с влязло в сила решение, че имотът не е тяхна собственост, поради което установителният иск е основателен и основание за отмяна на съставения констативен нотариален акт в полза на наследодателя на ответниците.

Ответниците, чрез адв. П., оспорват иска и молят съда да го отхвърли и да им присъди сторените разноски по делото. Наследодателят им е собственик на имота на основание Решение № 667Р-1/22.01.2001г., издадено въз основа на признато по реда на чл.11 ал.2 ЗСПЗЗ право и въз основа на същото е издаден КНА № 19/07.02.2001г. Оспорват собствеността на праводателя на ищеца с твърдения, че не е бил собственик на този имот преди образуване на ТКЗС. Никакви доказателства няма, този имот да е бил придобит на годно правно основание по време на брака на Р. и Ф. П., поради което ищецът не е станал собственик на основание дарението в негова полза. Процесният имот не се владее непрекъснато от ищеца, тъй като на приложените снимки, изготвени от вещото лице инж. С. се вижда, че процесният имот е поляна, обрасла с растителност.

Съдът, прие от фактическа и правна страна следното:

Няма спор по делото, а и от приложения Нотариален акт за собственост на недвижим имот № 164, том I, Д № 1193/1997г., съставен на 29.12.1997г. от районен съдия при Районен съд – Девин се установи, че на 29.12.1997г. ищецът Р. АХМ. П. е придобил чрез дарение от Р. Ад. П., от свое име и по пълномощие от името на съпругата си Ф. Дж. П. - недвижим имот: нива от 0.720 дка, находяща се в строителните граници на гр. Д., обл. Пл., в местността „Х. авл.“, имот № 1005 от кадастралния план на гр. Д., при граници: изток - горски фонд, запад – улица, север - ОПС на Р. Х. и юг - ОПС на Ш. К..

Няма спор по делото, а и от представеното Удостоверение за наследници изх.№ АПИО - 03 - 757 - 1/30.12.2021г., издадено от ОА Д. се установява, че ответниците Д. Р. АШ. и Л. Р. АШ. са преки законни наследници – синове на М. Идр. А., б. ж. на гр. Д., обл. Смолян, починал на 05.04.2004г.

Няма спор, а и от приложеното Решение № 13/18.04.2003г. по ГД № 158/2002г. по описа на Районен съд – Девин, влязло в сила на 12.07.2005г.

се установи, че от наследодателя на ответниците М. Идр. А. е бил отхвърлен предявения установителен иск по чл.97, ал.1 ГПК (отм.), съответно действащия чл.124 ГПК срещу Р. Ад. П. за признаването му да е изключителен собственик на имот с пл. № 978, с площ от 0.835дка., който образува УПИ IX, в кв.5 по сега действащият ПУП на гр. Д., в м. "Х. авл." ((Р.)), който е идентичен с имот пл. № 1005, в кв.5 по сега действащият ПУП на гр. Д..

С влязлото в сила на 12.07.2005г. Решение № 13/18.04.2003г. по ГД № 158/2002г. по описа на РС – Девин, оставящите го в сила Решение № 322/25.07.2003г. по ВГД № 375/2003г. по описа на Окръжен съд – Смолян, Решение № 1222/05/12.07.2005г. по ГД № 2274/2003г. по описа на ВКС, е бил отхвърлен предявеният от М. Идр. А., от гр. Д. иск по чл.108 ЗС срещу Р. АХМ. П. да му предаде владението на имот с пл. № 978, с площ от 0.835 дка., образуващ УПИ IX, в кв.5 по сега действащият ПУП на гр. Д., идентичен с имот пл. № 1005, в кв.5 по сега действащият ПУП на гр. Д., което владение упражнява без правно основание, като неоснователен и недоказан.

Отхвърлени са предявените иски по чл.26 от ЗЗД за прогласяване нищожността на констативен нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № 41, том I, НД № 80/2000г. по описа на СВ при РС – Девин, издадени на Х. М. П. и констативен нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № 180, том IV, НД № 1192/1997г. по описа на СВ при РС – Девин, издадени на Р. Ад. П., както и на нотариален акт № 164, том II, НД № 1193/1997г. по описа на СВ при РС – Девин и нотариален акт № 180, том I, НД № 335/2001г. по описа на СВ при РС – Девин, като неоснователни и недоказани.

С Решение № 13/18.04.2003г. по ГД № 158/2002г. по описа на РС – Девин е обезсилен НА № 19, том I, НД № 34/2001г. по описа на СВ при РС – Девин, като издаден в противоречие на закона.

С Решение № 322/25.07.2003г. по ВГД № 375/2003г. по описа на Окръжен съд – Смолян е обезсилено като недопустимо решение № 13/18.04.2003г. на Районен съд – Девин по ГД № 158/2002г., в частта, с което е обезсилен нотариален акт № 19, том I, НД № 34/2001г. по описа на СВ при Районен съд – Девин и вместо това е постановено, че отменя нотариален акт № 19, том I, НД № 34/2001г. по описа на СВ при Районен съд – Девин, издаден в полза на М. Идр. А., от гр. Д. за имоти с пл. № 977 и № 978, кв.5 по плана на града. В останалата част решението е оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

С Решение № 1222/05/12.07.2005г. по ГД № 2274/2003г. по описа на ВКС е обезсилено Решение № 322/25.07.2003г. по ГД № 375/2003г. по описа на Окръжен съд – Смолян, в частта му, с която е отменен нотариален акт № 19, том I, НД № 34/2001г. на СВ при Районен съд – Девин, а в останалите части въззивното решение е оставено в сила.

От представена Скица № 15-1073752/03.10.2021г., изготвена от СГКК – Смолян за поземлен имот с идентификатор 23025.501.18, в гр. Д., ул. П., с площ 846 кв.м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана, с начин на трайно ползване – ниско застрояване до 10 м., с номер по преходен план 18, със съседни: 23025.501.19; 23025.501.273; 23025.501.17; 23025.6001, се установи, че в КРНИ са вписани собственици М. Идр. А., на основание нотариален акт № 19, том I, НД № 34/2001г. на СВ при Районен съд – Девин и

Р. АХМ. П., на основание Нотариален акт за собственост на недвижим имот № 164, том I, Д № 1193/1997г., съставен на 29.12.1997г.

От отдел „Управление на собствеността“ при община Доспат е издадено Удостоверение изх.№УТ - 1956/25.10.2021г., с което удостоверява, че поземлен имот с идентификатор № 23025.501.18 по КККР на гр. Д., образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д. е записан на М. Идр. А. и Р. АХМ. П.. Регулационният план на гр. Д. е одобрен със Заповед № РД-730/28.06.1984г. на кмета на община Доспат и изменен със заповед № а-359/26.07.2018г. на кмета на Община Доспат. Поземлен имот с идентификатор №23025.501.18 по КККР на гр. Д., образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д., не е актуван като общински. Границите на Поземлен имот с идентификатор № 23025.501.18 по КККР на гр. Д., образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д. са имоти с № 23025.501.19, № 23025.501.273, № 23025.501.17 и № 23025.501.6001.

От отдел „Общинска собственост, Устройство на територията“ при община Доспат е издадено удостоверение № УТ – 1937/25.10.2021г. за частична идентичност на имот с идентификатор № 23025.501.18, с площ от 846 кв.м. по кадастрална карта, одобрена със Заповед РД-18- 35/15.06.2010г. на ИД на АГКК, с имот с пл. № 1005, м. „Х. авл.“, с площ от 720 кв.м. по НА № 164, Д № 1193/29.12.1997г.

От приложено Решение №545Р/03.11.1997г., издадено на основание чл.14 ЗСПЗЗ, чл.18ж ППЗСПЗЗ, по заявление с вх.№ Д 201/10.01.1992 г. на Р. Ад. П. (праводател на ищеца по НА №164/29.12.1997г.) е възстановено правото на собственост на Ад. Исм. П. в строителните граници на населеното място, съставляващ „нива, с площ от 0.720 дка“, в гр. Д., м. „Х. авл.“, имот № 1005, при граници: изток - горски фонд; запад – улица; север - ОПС на Р. Х. и юг ОПС на Ш. К.. Към решението е приложена скица по протокол 111/23.03.1993г., за заснемане на имота с № 1005, при съсед: изток - гора; запад – път; север Р. Х. и юг - Ш. К. по Решение № 545 Р

Приложено е Удостоверение №3106/31.10.1997г., издадено на основание чл.10 ал.7 ЗСПЗЗ от отдел „ТСУ“ при община Доспат, със становище - имотът на Р. А. П. подлежи на възстановяване на основание чл.10 ал.7 ЗСПЗЗ, заснет и нанесен в кадастралният план с пл. № 1005.

На 14.04.98г. е съставен Протокол № 1068/16.04.1998г. от комисия, назначена с устна заповед на кмета на община Доспат, за определяне на имотни граници на един и същи имот между М. А. и Р.П.. При съставяне на протокола ищецът не се е явил и не е подписал съгласие за определяне на имотните граници.

Приложено е удостоверение, което е без изходящ номер и дата, издадено на М. А. за имот с пл. № 978, с площ 835 кв.м., на основание чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ, подлежи на възстановяване.

На изготвена скица на имота по решение № 667 на ПК – Доспат, имотът е отразен в кв. 5 на ЗРП Д. с № 978.

Ответниците основават правото си собственост на основание наследствено правоприемство от наследодателя им М. Идр. А., в полза на който с Решение № 667Р -1/22.01.2001г. е признато право на собственост върху имот в строителните граници на гр. Д.: 14. нива от 0,911дка, в м. „Х. авл.“, парцел 977 от кадастралния план при граници: изток - общинска мера; запад – улица; север - застроен жилищностроителен парцел; юг - застроен

жил. строит. парцел на Р. Х.; 15. нива от 0,835 дка, находяща се в строителните граници на гр. Д., в м. Х. авл., парцел 978 от кадастралния план при граници: изток общинска мера; запад улица; север ОПС на Р. Х. и юг ОПС на Ш. К..

Решение №667Р-1/22.01.2001г., с което с т.15 е възстановен имот: нива 0,835дка, в м. Х. авл. № 978 е бил установен със съдебно Решение № 576/14.11.2000г. по гр. д. № 376/2000г., постановено в производство по чл.11, ал.2 ЗСПЗЗ.

На 07.02.2001г. от съдия по вписванията при РС Девин е съставен Констативен нотариален акт за собственост на незастроен имот в регулация № 19, том I, рег. № 39, Д № 34/2001г., с който М. Идр. А. е признат за собственик на следните незастроени недвижими имоти, намиращи се в ЗРП на гр. Д., обл. Смолян, както следва: 1. Нива, с площ от 0,911 дек., находяща се в местността „Х. авл.“ „(Р.)“, имот с пл. № 977, в кв.5 по ЗРП на гр. Д., с граници: изток - Общинска мера, запад – улица, север - застроен с ОПС – жилищно строителен парцел на Елт. Ант. Арх. и юг - застроен с ОПС – жилищно строителен парцел на Р. Ефр. Х. и 2. Нива, с площ от 0,835 дек., находяща се в местността „Х. авл.“ /“(Р.)“/, имот с пл. № 978, образуващ парцел IX, в кв.5 по ЗРП на гр. Д., с граници: изток - Общинска мера, запад – улица, север - застроен с ОПС – жилищно строителен парцел VIII - на Р. Ефр. Х. и юг - застроен с ОПС – жилищно строителен парцел на Ш. Р. К. /върху общинска мера/.

От СГКК – Смолян е съставена скица на поземлен имот № 15-691/03.01.2022г., с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., одобрени със Заповед № РД-18-35/15.06.2010г., адрес на поземления имот: гр. Д., ул. П., площ от 846 кв.м., при съседни 23025.501.19; 23025.501.273; 23025.501.17; 23025.501.6001, в която са отразени собственици по данни от КРНИ: М. Идр. А., с площ 835 кв.м. от правото на собственост по НА №19, том I, рег. №39, дело №34/07.02.2001г., издаден от СВ Девин и Р. АХМ. П. по НА № 164, том II, дело № 1193/29.12.1997г., издаден от СВ при РС Девин. Няма данни за сгради върху имота.

Ищецът е представил приходни квитанции за внесени данъци за процесния имот от 2000г. до настоящия момент.

От показанията на разпитаните свидетели се установи / св. К. П./ познава спорния имот в местност „Х. авл.“, в регулацията на гр. Д., с площ около 8 ара, при граници: източна част – имот на К.; западна част – имот на Х.; южна част – улица; север - гора. Знае, че имотът е бил възстановен на чичото на ищеца / А. П. /. Ищецът е спечелил делото през 2012г. на три съдебни инстанции. Имотът има подпорна стена, от южната страна от към пътя, има метален парапет и бетонни стълбове, с мрежа е ограден целия имот, освен от двете страни, където граничи с къщите, от изток и запад. Ищецът е поставил метална врата, която е широка и осигурява достъп на автомобил, направил е водопровод и канализация. Имотът граничи с имот - къща на Ш. К., от към който има ограда, със стена, с имот на Х., бетонна ограда и мрежа. Имотът се работи от ищеца и неговото семейство, никога не е виждал други хора да го работят този имот. Премивал е от там, тъй като има селскостопански имот в друга местност, извън регулация и никога не е виждал други хора освен ищеца. Сега по- голямата част от имота е засят с малини, по-рано е засаждан с картофи. Къщите на К. и Х. са строени до 1990 г. и по времето когато се строили тези къщи, имотът пак е бил ползван от

ищеца . Не е виждал А.и да работят този имот.

Св. Атем П. установи, ищецът води делото за имот в м. „Х. авл.“, с площ около 8 ара, в регулация, с граници на имота: от юг – улица; изток-сем. К.и; на запад- сем. Х.и, на север - гора. Имотът е обработваема земя, ограден е и не е застроен. От юг има подпорна стена и входна врата- портал, а от другите страни е с бетонни колове и телена мрежа. Ищецът е оградил имота през 2012, с подпорни стени и мрежа. До 1997 г. го е обработвал, засаждайки го с картофи, а след това с малини. Имотът е собственост на ищеца, а преди това е бил собственост на негов чичо Ад. П.. Не е виждал А.и да работят имота. По време на ТКЗС, пак се е обработвал от П.и, оградата и входната врата са направени от ищеца. Ищецът е оградил имота от всички страни, има оставен извод за водопровод и обратна канализация, има входна врата около 5 метра, заключена с катинар.

Св. Н. Л. с показанията си установи – делото се води за имот в м. „Х. авл.“, в землището на гр. Д., с площ около 2-3 дка. Граничи с имот на Х. П., доближен до имота, където сега са направили къщи. Имота е на Идр. А., който е баща на М. А. и дядо на ответниците. По време на АПК е помагала на А.и да обработват имота, засаждали го с картофи. Този имот не е заграден, изоставен е, не се работи, отстрани има къщи построени от П. и К.и. В момента местото е изоставено, не се работи и е обрасло с трева.

Св. К. А. описва, спорния между страните имот в м. „Х. авл.“, землище на гр. Д., в регулация, с площ около 7-8 ара, с граници: на север - построена къща на Р. Х.. От изток е пустееща земя, от запад е общински път и от юг е къщата на Ш. К.. От двете страни на имота има къщи построени на Ш. К. и на Р. Х.. Наскоро минал покрай имота и не е забелязал да е ограден и да има голяма врата. През 1997г – 1998г. имотът е влезнал в регулация и е собственост на М. Идр. А., който е баща на ответниците. Бащата на М. Идр. А. работил имота по време на ТКЗС-то / 1958г./, а след 1992г. го обработвал М. Идр. А., свидетелят му карал до нивата тор и картофи. След 2000 г. имота не е обработван, има самозалесили се малини, а след 1992г. не е виждал Р.П. да работи този имот.

Св. Ат. А., присъствал на огледа на имота от вещото лице. Познава спорния имот, с граници: от север имот на Р. Х.; от изток – гора; от юг – Ш. К. и от запад –улица. Имотът от западната страна има стена, която е изградена от общината, бетонна стена и след това има портал. Преди повече от 20 години е работил в общината, когато е правено улично платно, канализация и от там е запознат, че е строена от общината. От юг, от север и от запад оградата не е един и същи вид, от едната страна е бетон, плътна ограда, от юг от улицата също има бетони надграждане, от север Х. сложил колове и мрежа. От южната страна на Ш. К. има продължение с мрежа и портал, за който не знае от кой е направен.

От заключението на в. л. Ал. С. от извършен оглед на място се установи, че имота, предмет на настоящото производство представлява незастроен поземлен имот с идентификатор 23025.501.18 по КKKP на град Д., за който е отреден УПИ IX, кв.5 по ПУП на град Д.. Процесният имот е обрасъл с трева, като на места има остатъци от малинови храсти. На място имотът е ограден: от юг - до сграда с идентификатор 23025.501.18.3 с плътна ограда, след сградата оградата е с плътна и ажурна част (стоманени пана).

От запад - имотът е ограден с ограда от плътна част (бетон) и

ажурна част - стоманени пана. В южната част на тази ограда е монтиран портал с две големи и една пешеходна врати. От север имотът е ограден с телена мрежа на бетонови колове. От изток е направено ограждане с телена мрежа, но не по източната граница на поземления имот. Ограждането е изместено на изток.

Поземленият имот, предмет на настоящата експертиза с идентификатор 23025.501.18 по КККР на град Д. е захранен с вода, като на място в имота има водопроводна шахта с монтирана канелка в нея. По данни на Р.П. имотът е свързан с канализация от бетонови тръби ф 100, която към момента е закопана в земята. Имотът по плана, одобрен със Заповед № 730/28.06.1984г. е с пл.сн. № 1005, кв.5, за който е отреден УПИ IX. Предназначението на имота е за ниско жилищно застрояване - до 10 м.

Границите на УПИ IX, кв.5 са: от север - УПИ VIII, от юг - УПИ X - 1025, от запад - улица и от изток - не урегулирана част.

По разписната книга към плана на гр. Д., одобрен със Заповед № 730/28.06.1984г. имот с пл.сн. № 1005, кв.5 е записан на Р. АХМ. П., съгласно Н.А. № 164/29.12.1997г.

При тези данни от фактическа страна, от правна съдът прие следното: Искът е предявен на основание чл.124 ГПК, за който изрично е подчертано изискването за интерес от търсената с иска защита като предпоставка за неговата допустимост. Правният интерес от съдебното установяване /признаване/ на собствеността на ищеца, изисква да докаже всички елементи от фактическия състав на въведения придобивен способ с допустимите за него доказателствени средства (Решение № 20/07.04.2014 г. по гр. д. № 5289/2013 г. на ВКС, I-во г. о.). Предявеният от ищеца положителен установителен иск, с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК е за установяване на право на собственост върху имот с идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г. на ИД на АГКК, с административен адрес на имота гр. Д., ул. П., с площ 846 кв.м, трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м.), при граници: 23025.501.19; 23025.501.273; 23025.501.17 и 23025.501.6001, образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д., придобито чрез дарение от Р. Ад. П., извършено с нотариален акт за собственост на недвижим имот № 164, том II, Д № 1193/29.12.1997г. на Районен съд – Девин, с който е дарен имот нива от 0.720 дка, находящ се в строителните граници на гр. Д., м. Х. Авл., имот № 1005 от кадастралния план на гр. Д., частично идентичен с имот с идентификатор 23025.501.18, с площ от 846 кв.м. по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18 - 35/15.06.2010г. на ИД на АГКК. Претендираното от ищеца право на собственост се оспорва от ответниците, тъй като те представят КНА №19/2001г. на СВ Девин, съставен въз основа на Решение №667Р -1/22.01.2001г. на ПК Доспат за завършило реституционно производство в полза на техния наследодател. Доколкото претендираното правото на собственост на ищеца върху процесния имот се оспорва от ответниците, за ищеца безспорно е налице правен интерес от завеждане на настоящия иск, което обуславя и неговата допустимост.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест - ищецът следва да установи наличието на соченото от него придобивно основание, а ответниците - наличието на фактите, обуславящи основателност на сторените възражения.

В настоящия случай, фактическите твърдения, с които ищецът основава възникване на правото на собственост върху процесния имот в неговия патримониум са договор за дарение, извършен с нотариален акт, което безспорно е годно правно основание да го направи собственик, щом неговия праводател също е бил такъв. Съдът прие, от анализа на постановените Решение № 13/18.04.2003г. по ГД № 158/2002г. по описа на РС – Девин, оставящите го в сила Решение № 322/25.07.2003г. по ВГД № 375/2003г. по описа на Окръжен съд – Смолян, Решение № 1222/05/12.07.2005г. по ГД № 2274/2003г. по описа на ВКС, че правото на собственост на наследодателя на ответниците е било отречено със сила на пресъдено нещо от момента на влизането му в сила /12.07.2005г./, с което е бил отхвърлен предявения от него ревандикационен иск за същия имот спрямо ищеца. Претендираното право на собственост от ответниците в настоящото производство е на същото основание - завършила реституционна процедура, въз основа на която се снабдили с констативен нотариален акт. Ищецът, доказва в настоящото производство от влезлите в сила решение №13/18.04.2003г. по гр.д. № 158/2002г., Решение № 322/25.07.2003г. по в.гр.д. №375/2003г. решение №1222/12.07.2005г. на ВКС, че със сила на пресъдено нещо е отречено спрямо него правото на собственост на същото основание на ответниците, което те претендират да притежават по наследяване и реституция от наследодателя си. Искът на последния спрямо ищеца за ревандикация на имот с пл. № 978, с площ от 0,835 дка, заснет с пл. № 1005, частично идентичен с процесния / Удостоверение № УТ 1937/25.10.2021г./ е отхвърлен, поради което те не могат да противопоставят на ищеца собственически права на същото основание. В мотивите на постановените решения е изложено, че наследодателят на ответниците не е доказал да е собственик на процесния имот, тъй като възстановяване на имота с Решение №667Р-1/22.01.2001г. на ПК Доспат е извършено при допуснато съществено нарушение, изразяващо се в поставен преди положителното решение отказ да бъде възстановена собствеността. При установена идентичност на претендираните за възстановяване имоти, съответно възстановени на наследодателя на ответниците / М. А. / и праводателя на ищеца с окончателни решения по реда на ЗСПЗЗ, производството по иска на основание чл.108 ЗС е разрешило окончателно, че процесния имот не принадлежи на наследодателя на ответниците, както на основание извършената реституция, така и на основание изтекла давност към 1958г. към момента на ТКЗС, поради което съставения констативен нотариален акт не установява това право.

Спорът между страните е бил за правото на собственост на процесния имот по предявен ревандикационен иск на основание чл.108 ЗС за процесния имот с пл. №978, като идентичността на този имот с процесния с идентификатор № 23025.501.18 е безспорно установена в настоящото производство.

Спорът в настоящото производство е поради факта, че ищецът притежава нотариален акт № 164/1997г., с който придобил собствеността чрез дарение, а ответниците също основават свое право на основание констативен нотариален акт за собственост 19/2001г. В Решение № Р1222/12.07.2005г. на ВКС е прието, наследодателят на ответниците не се легитимира като собственик с този констативен нотариален акт. След като със сила на пресъдено нещо е отречено неговото право на собственост спрямо ищеца, в настоящото производство също не може да докаже на това основание да е

собственик, поради което искът на ищеца следва да бъде уважен като се признае, че е придобил собствеността на годно правно основание с договор за дарение, съставен с НА №164, том I, дело № 1193/1997г., а неговият праводател е бил собственик на имота на основание валидно завършило реституционно производство с влязло в сила решение.

Правото на собственост на ищеца е възникнало на предявеното с иска основание, от реституция на имота в полза на неговия дарител и дарение, след което е установил трайна фактическа власт, без прекъсване до настоящия момент / свидетелските показания на св. К. П. и св. Ат. П. /, които съдът кредитира като обективни и достоверни, подкрепящи се от останалите писмени доказателства и приетото заключение на вещото лице. Неоснователни са възраженията, че показанията на св.К. П. не отговарят на обективната действителност, поради вписан нов постоянен адрес, извън населеното място Д., тъй като този факт не изключва неговите непосредствени наблюдения относно обработването на имота. Съдебното решение по гр.д. 158/2002г. на РС Девин, с което е отхвърлен искът за ревандикация, установява със сила на пресъдено нещо, че правото на собственост не е възникнало на предявеното с иска основание (от посочения фактически състав) в полза на ответниците и поради това те не доказват и владението си върху имота към настоящия момент с показанията на Св. Н. Л., К. А. и Ат. А., съпоставени с показанията на свидетелите на ищеца. Последните описват имота ясно, без противоречия и се подкрепят от останалите доказателства и заключението на вещото лице, поради което съдът им дава вяра като обективни.

При този изход на делото, на основание чл.78 ал.1 ГПК в тежест на ответниците следва да се възложат сторените от ищеца в настоящото производство разноски по представен списък по чл. 80 ГПК в размер: държавна такса 117,90; държавна такса за вписване на ИМ 10.00лв.; адв. възнаграждение 800.00лв.; държавна такса за удостоверение 5.00лв. и 300.00лв. за експертиза в общ размер 1232,90лв.

Ще следва на основание чл.115, във връзка с чл.114, б "а", във връзка с чл.112, б. "з" ЗС да се укаже на ищеца, че следва в 6-месечен срок от влизане в сила на решението, с което искът е уважен да извърши вписването му по представен препис в Агенция по вписвания - Девин.

Указва последиците от невписване на решението в този срок, вписването на исковата молба губи действието си.

Мотивиран от изложените съображения, Девинският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения положителен установителен иск, с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, във връзка с чл.537, ал.2 от ГПК, с цена на иска 2 946.60 лева, по вписана искова молба, в Служба по вписвания вх. рег. № 1666/01.12.2021г., акт № 241, том I, имотна партида № 5605 от Р. АХМ. П., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Кап. П. в. № *, чрез пълномощника си адв. И.Х. А., с адрес за призоваване гр. См., ул. Б. № *, ет. *, офис * **против** Д. Р. АШ., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Г. М. № * и Л. Р. АШ., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Г. М. № *, че Р. АХМ. П., с ЕГН *****, от гр. Д., ул. Кап. П. в. № * е собственик на поземлен имот с

идентификатор 23025.501.18 по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18-35/15.06.2010г. на ИД на АГКК, с административен адрес на имота гр. Д., ул. П., с площ 846 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м.), при граници: 23025.501.19, 23025.501.273, 23025.501.17 и 23025.501.6001, образуващ УПИ IX, кв.5 по ЗРП на гр. Д., на основание дарение, извършено с нотариален акт за собственост на недвижим имот № 164, том II, Д № 1193/29.12.1997г. на Районен съд – Девин, с който е дарен имот нива от 0.720 дка, находящ се в строителните граници на гр. Д., м. Х. Авл., имот № 1005 от кадастралния план на гр. Д., съгласно Удостоверение № УТ- 1937/25.10.2021г. на ОА Д. е частично идентичен с имот с идентификатор 23025.501.18, с площ от 846 кв.м. по КККР на гр. Д., общ. Д., обл. См., одобрени със заповед № РД-18 - 35/15.06.2010г. на ИД на АГКК.

ОТМЕНЯ частично Констативен нотариален акт № 19, том I, НД № 34/07.02.2001г. по описа на Служба по вписванията при Районен съд – Девин за имот: 2. нива с площ от 0,835декара, находяща се в местността „Х. авл.“ (“(Р.)“), имот с пл. № 978, образуващ парцел IX, в кв.5 по ЗРП на гр. Д., с граници: изток - Общинска мера; запад – улица; север - застроен с ОПС – жилищно строителен парцел VIII - на Р. Ефр. Х. и юг - застроен с ОПС – жилищно строителен парцел на Ш. Р. К. /върху общинска мера/, на основание чл.537 ,ал.2 ГПК.

Указва на ищеца Р. АХМ. П., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Кап. П. в. № *, чрез пълномощника си адв. И.Х. А., с адрес за призоваване гр. См., ул. Б. № *, ет. *, офис * да извърши вписване на решението в шестмесечен срок от влизането му в сила по представен препис в Агенция по вписванията - Девин.

Указва последиците от невписване на решението в този срок, вписването на исковата молба губи действието си.

Осъжда Д. Р. АШ., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Г. М. № * и Л. Р. АШ., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Г. М. № * да заплатят на Р. АХМ. П., с ЕГН *****, гр. Д., ул. Кап. П. в. № * разноски по делото в размер 1232,90 /хилада двесте тридесе и два.90 лв., на основание чл.78 ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд - Смолян в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Съдия при Районен съд – Девин: _____